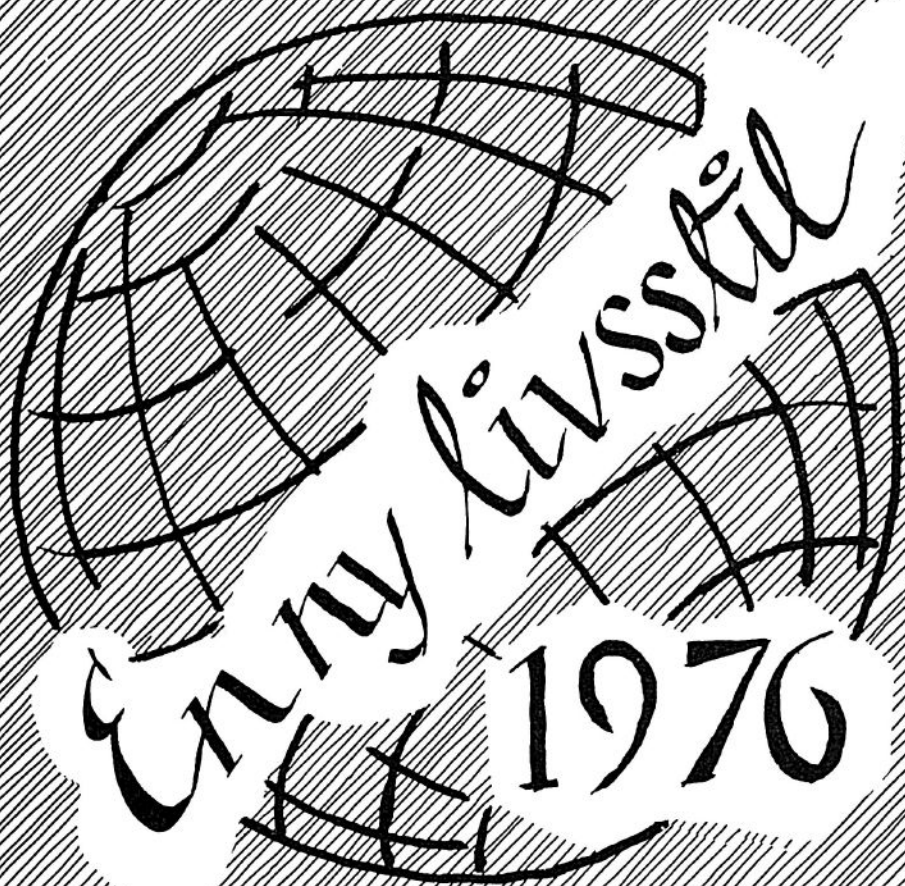

ny

värld i bild

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK
UPPRUSTNING

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/10 34 56

Nr 1 — 1976

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Rillse Hanssen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25
Postgiro 11 20 95 Helsingfors

Lösnummerpris kr 2 50 mk 2

Foto sid 7 Australiska ambassa-
den Stockholm

Tryck Br Tengs Oslo

© NY VARLD I BILD

SONG OF ASIA kommer till Sverige

På julafton kom meddelandet att **Song of Asia** accep-
terat en inbjudan till Sverige

225 personer, däribland nio riksdagsledamöter, hade sant
följande inbjudningsbrev

«Musikalen Song of Asia har gett många européer en ny
syn på Asien. Den har ökat förståelsen för den kultur och
visdom som vuxit fram där under årtusenden men också
för de strävanden och problem som präglat Asiens folk
under de senaste årtiondena.

Medlemmar av truppen kommer från tretton asiatiska
länder — från Japan till Turkiet. De har erfart hur själv-
het, hat och bitterhet vants i medmansklig omsorg och ger
exempel på hur personliga och nationella konflikter lösts i
en gemensam insats för en andlig och moralisk upprust-
ning.

Vi tror därför att ett besök i Sverige skulle vara av stort
värde för vårt folk med dess uppgift i dagens värld. Dar-
för riktar vi en varm inbjudan till Song of Asia-truppen att
besöka vårt land i februari — mars 1976.»

Truppen beräknas anlända till Sverige i senare delen av
februari. Programmet för Sverige-besöket kommer att med-
delas så snart detaljerna är klara.

Efterlyses valåret 1976

1976 ar valår Varje parti kommer med sina forslag till losningar, och utbudet från utomparlamentariska organisationer och grupper som planerar ett alternativt samhalle ar stort I en demokrati hor den oavbrutna debatten om dessa frågor till om demokratin skall fungera

Under den senaste tiden har nya begrepp inforts i debatten som ar på var mans tunga Det talas om «livskvalitet» och «en ny personlig livsstil» Det ar bra, det ar nodvandigt

Medan politikerna och organisationerna arbetar på sina program och manifest infor valet 1976, har Ny Varld i Bild mottagit ett «valmanifest» från tre vanliga valjare som vill få ett ord med i laget innan partierna sagt sitt sista ord Vi publicerar har nedan de tre valjarnas manifest

Politiker som inte vadjar till sjalviskheten hos oss valjare utan till langtan djupt inne i oss att satsa allting for någonting stort Det ar sant att vi ar sjalviska, men det betyder inte att sjalviskheten skall uppmuntras genom valtal och valloften

Industriledare och ekonomer som visar oss realistiska vagar till maximal produktion for världens behov och samtidigt sjalva anvander ett minimum av sådant som vi egentligen inte behover, som ar så effektiva och rationella att de lart sig att bort-rationalisera sjalviskheten

Aktivt fackforeningsfolk som satter krav på battre loner och arbetsforhållanden i direkt relation till världens nod och kraver att arbetsgivare, bade statliga och enskilda, skall stalla samma krav på sig sjalva

Vanliga valjare «som inte bojer sig for någon annan herre an den stilla rosten i sitt inre» (Mahatma Gandhi)

Centerpolitiker som satter Gud och medmänniskorna i centrum

Kommunister som ar så revolutionara att aven den mest reaktionare måste saga nar han moter dem jag har mott den nya, osjalviska människotypen Marx och Lenin skrev om den men vi har så sällan sett den i verkligheten

Konservativa som vill offra egen bekvamlighet och egna pengar for att befasta och utveckla de moraliska, sociala och kulturella varden som vårt samhalle byggts på

Liberala med erfarenhet av att verklig frihet består i att gora Guds vilja

Socialdemokrater som vill ha sådana reformer i sig sjalva och i valjarna att människovardet och omsorgen om de nodlidande i hela världen kommer forst

Kan vi finna tillrackligt många av de efterlysta, utlovas som beloning ett manskligare samhalle

Tre valjare

På jakt efter en ny lärartyp

Karin Moberger är lektor i religionskunskap vid lararhogskolan i Linköping. Hon har varit engagerad av Skolöverstyrelsen i olika frågor om skolans utveckling både i grundskolan och lararutbildningen. Forutom undervisningen av blivande larare har hon också tjänst i vanlig skola några timmar i veckan.

I överensstammelse med temat for detta nummer av NViB «En ny livsstil» har vi ställt några frågor till henne

Hur ser din dromskola ut?

Jag har egentligen ingen dromskola. Det är inte nodvandigt att dromma vare sig bakåt eller framåt. Det mina tankar mest arbetar med är forverkligandet av den målsättning vi redan har.

En viss mardromskola har man ju erfarenhet av. Den definieras bra av den tidningstecknaren som gör serien Staffans Stollar: «En larare är en person som oppnar en dorr och sällan har en chans att gå igenom den». Det betyder att ut genom dorren valler elever. Och i de långa korridorerna boljar i olika riktningar oroliga, knuffande massor.

I kontrast till detta minns jag ett samtal med min van lantarbetaren Emil, 75 år, som berättade ett skolminne: «När vi lammade skolan for dagen stod lararn på skoltrappan och ropade: Nu ska ni lyfta på mossan och halsa på alla ni moter!»

Vi vill inte ha tillbaka den gamla skolan. Men vi behöver en vardighet i livsstilen vi också, ett medvetande om att andra existerar som något annat

an hinder for vår egen framfart. Vem lär eleverna idag att vanligt oppna en dorr for varandra och andra? Vi har nått en så liten bit i att ova medmanskighet.

Skulle det hjalpa med mindre skolor och mindre klasser?

Alla experiment till forbattning for eleverna är valkomna och många nyheter är på gång som val är. Huvudsaken är att vi behåller en skola där alla Sveriges barn ska gå och inte delar upp den for skilda kategorier.

Darfor måste också skolans grundläggande varderingar ha tillräcklig bredd. När grundskolan genomfordes 1962 definierade riksdagen dessa varderingar som respekt for 1) sanning och rätt, 2) människans egenvarde, 3) människolivets okränkbarhet, 4) rätten till personlig integritet. Laroplanen anvisar hur principerna kan tillampas i olika amnen. For mig är det viktigaste i skolan att overfora dessa pappersplaner till levande verklighet.

Utbildas lararna att undervisa i dessa moralfrågor?

Vi är for narvarande på jakt efter en ny larartyp. Vi söker nya former for utbildning, och det är jag glad for, men jag vet att ytterst är det fråga om lararens livskvalitet. Viktigare än en forandrad skola och forandrade skollagar är forandrade lararattityder. Man kan inte predika moral in i människor.

Auktoritet har bara den som själv ställer sig under samma krav som ställs på eleverna. Det betyder också att lararen ska kunna visa sig osaker, okunnig och be om ursakt när han gör fel. Några maktmedel for auktoritet och paverkan har han inte langre, det enda han har är sin personliga overtygelse och fastheten i den.

Jag tror att det inom varje människa finns ett begrepp om vad som är rätt och vad som är orätt, och lararen kan stå på den grunden.

Hur klarar man objektiviteten i religionsundervisningen?

Det är inte svårt att vara objektiv. När vi undervisar om livsfrågorna har vi ingen facit, vi kan inte säga «det har är rätt och så ska man tanka». Lararens och elevernas gemensamma arbete galler att bearbeta texter av olika slag som visar hur människor genom tiderna narmat sig de har frågorna.

Karin Moberger Ytterst är det fråga om lärarnas livskvalitet

Man ser t ex hur enskilda människors moraliska beslut och religiösa upplevelser har förändrat historiens gång Samtidigt ger upptäckten av det allmanskliga en vidgad känsla hos eleven för människor i hela världen

Mycket arbete går åt att samla texter som från olika synvinklar ställer de existentiella frågorna På min institution samlar vi urval ur moderna alster, tidningar, romaner, diktsamlingar, forskning o s v, som används på studiedagar och bitvis i skolans undervisning

Något som ofta gör mig förargad är det man kunde kalla för lärarnas rädsla De håll-

er sig så ofta till ytan och missar det väsentliga Arbetsområdet «Jesus i Nya testamentet» t ex är i vissa läromedel fyllt av de vuxna forskarnas problematik men beror mycket litet elevernas Arbetsuppgifterna till boken kan huvudsakligen bestå av frågor av typen «Vad hette landshövdingen i Jerusalem?» Istället är det ju meningen att ämnet ska ge eleverna möjlighet att ta itu med de frågor som alla måste mota, om skuld, ansvar, livets mening, död, lidande Det är vad religion handlar om Det är också vad Bibeln handlar om Religionsundervisningen är menad att låta eleverna lära känna de

stora klassiska brunnar ur vilka människor sedan länge druckit livets vatten

Har du några särskilda önskemål för undervisningen i dess helhet?

Vad jag saknar i dagens skola är en plan och en chans för någon form av stillhet Människan, i alla åldrar, behöver den för att hitta rätt i livet Jag önskar inte den gamla morgonbonen tillbaka eftersom den inte är en naturlig del av allas liv Men vi måste finna en annan form

Det andra jag önskar är att all undervisning verkligen får eleverna att känna nyfikenhet inför tillvarons under

Det tredje är en fostran till självständighet Jag tror att för de flesta människor i vår tid är den stora moraliska frågan att själv finna vad som är rätt och sedan stå för sin uppfattning även mot tryck utifrån

Hur ser du på samarbetet mellan hem och skola?

Ju mer samarbete dess bättre för eleverna Bror Rexed yttrade något i en TV-diskussion häromdagen som i lika grad drabbar hemmen, skolan och samhället «Det finns inga barn i världen som är så friska som de svenska men dessa barn har ändå fatt för lite kärlek» Vi måste ju ge eleverna den omsorg de ska ge vidare till varandra och framtiden

Hem, skola och samhälle har ett gemensamt mål att eleverna ska lämna skolan med arbetsvanor och kunskaper och en djupt rotad känsla av medmännisklighet, som gör det möjligt för dem att utvecklas vidare och ta sitt ansvar i ett snabbt föränderligt samhälle och en värld med oändliga behov

Intervjuare Ingeborg Ekman

Ut ur ekorrhjulet

Jag satt hos en god van haromkvallen och vi sag på TV Det var ett naturprogram — vackert i svartvitt, men det hade val varit annu mer fantastiskt i farg Plotsligt slog mig något som jag aldrig funderat over forut Den har kvinnan skulle bestamt ha haft farg-TV, om inte

Om inte vad? Jo, helt enkelt om inte hon tyckte mer om att anvanda sina pengar for sådant som andra kan behova Det ar svårt att overtala henne att kosta på sig sjalv något

Nu ar visserligen inte farg-TV en nodvandighetsvara For många har den blivit en status-symbol eller bara en extra njutbar agodel Bryta med status-tankandet och njutningsfilosofin kan antagligen vem som helst som verkligen vill det Men de som gor det darfor att de har ett positivt mal i sikte har roligare an de som enbart protesterar mot vårt konsumtions-samhalle

Det finns alltså människor som ger in något av en ny livsstil mitt i vardagen, mitt i samhallets stegklattring och pryl-prål

Tid for det väsentliga

Jag kommer att tanka på en familj som jag garna skulle vilja berätta om De bor i stockholmstrakten i en vning dar man trivs — det kanner man så fort man kommer dit De har ofta gaster, fastan utrymmena inte ar så stora

På vad satt har den har familjen infort en ny livsstil?

Både hon och han kunde ha haft valbetalda tjänster på hel-tid inom socialvård och skola De har avlagt sig en rätt stor del av sina inkomster for att hinna med sådant som de anser vasentligt, men som inte medfor någon ekonomisk ersättning

Han har begart reducering av larartjänsten med motiveringen «for att få mer tid for manni-skor och for ideellt arbete»

Hon har sedan några år slutat den halvtidstjänst hon trivdes med som socialkurator Nu gor hon en oavlönad insats for moralisk upprustning, darfor att hon kant detta som allra nodvandigast

Dottern tog ett «sabbatsar» innan hon började på gymnasiet och fick då komma till en familj i vastra Kanada Dar gjorde hon många vardefulla erfarenheter Hon satte sig sarskilt val in i minoritetsproblemen bland indianstammar i Nordamerika

— Vi klarar oss ganska bra, trots min minskade lön, sager far i huset Men när vi får extra utgifter for konferenser och långa resor, då kniper det

Två gånger hade vi kunnat behålla arvpengar i stallet for att ge bort dem, det ar sant Da hade vi haft en bättre standard

Men darfor att vi satsar så här, hander det att vi får ekonomisk hjälp av vänner som tror på vad vi gor

Ett val

— Det ar klart att det ar ett val hela tiden infor ekorrhjulet

och karriarstegen i samhallet Man kan kanna suget av en jamforelse med andras standard Tank om man hade en bättre bil eller så Eller det kan vara något som vår dotter kanner i forhållande till kamraterna i skolan

Trots att familjen inte har overflod på pengar ar det forvånansvärt hur mycket de racker till Kanske det finns en sorts osynlig ranta som ar motståndskraftig mot inflationen? Den består ungefär av tacksamhet for det man har, hushållande med tillgångar och osjalvisk planering Det tycks gå att leva utan sommarstuga, båt och stereo Bilen de har startar inte alltid Jag vet inte om de någonsin haft en Mallorca-semester Men det ar ofta andra och ganska kravande resor som de ger sig ut på

Hoppat ur

Den har familjen ser på sig sjalv som helt vanliga manni-skor De vill inte hållas fram som lysande exempel Men det finns något i den livsstil de valt, som gor att man forstår att de har en djup tro och ett gemensamt mål Sådant talar i vår tid, kanske starkare an de sjalva anar

De har blivit människor som hoppat ut ur ekorrhjulet, ställt sig vid sidan av och blivit till stor hjälp for många som ar, eller tror sig vara, helt fast i det

Gerd Jonzon

Under december månad nådde oss nyheterna om att indonesiska trupper anfallit östra delen av Timor Timor, som är en portugisisk besittning, ligger i forglängningen österut av det indonesiska ö-riket och inte långt från Australien och Papua-Nya Guinea. Samtidigt har världens uppmärksamhet riktats mot en annan liten ögrupp i samma område, Sydmoluckerna. Unga syd-molucker har genom sina terroraktioner i Holland demonstrerat för kravet på självständighet för sitt land.

Papua-Nya Guinea, som blev självständigt den 16 september förra året, intar en nyckelposition i södra Stilla havet. Här skall 1 000 stammar på 600 öar gjutas ihop till en nation. Det är en situation som lätt kan explodera om den inte behandlas riktigt. Mot den bakgrunden återger vi i utdrag ett brev som Papua-Nya Guineas 41-åriga statsminister Michael Somare nyligen skrev till fyra av sina landsmän som nu deltar med aktionen Ikring Song of Asia i Europa.

Michael Somare

Enkelheten vår hemlighet

Att fira sin oavhängighet kan liknas vid att komma in i de vuxna människornas värld. Den tiden är slut när vi väntade att få någonting till skanks. Oavhängigheten ger oss anledning att stanna till för att tanka — vad kan vi göra för Europa, Amerika, Asien och världen?

Endast när vi har börjat att lösa våra egna problem kommer vi att vara mänskligheten till

tjänst. Vår stora exportartikel kunde vara kunskapen att lösa världens problem i en liten skala.

Grundvalarna för vår nation har nu lagts. Vår konstitution hänvisar oss till att bygga vår nation på fasta grundvalar av vår gamla kultur och på kristendomens principer.

Enkelheten är vår hemlighet. Medan världen mer och mer är

på väg in i förvirrade och komplicerade problem, måste vi bevara vår enkelhet. Till er, våra ambassadörer från Papua-Nya Guinea i Europa, skickar jag detta budskap. Dela det med våra vänner; var ni an befinner er. Var stolta över ert land och ert folk, för vi är också stolta över er. Vad ni gör för världen och dess folk, det gör ni också för Kristus.

Garth Lean:

Varför behövs moralisk upprustning?

Varför just moralisk upprustning? Behövs den i världen? Varför borde var och en som hoppas vara med om resten av vårt sekel intressera sig för den?

Vad är det som får sådana som min fru och mig att fortsätta med den efter fyrtio år — och vad är det som gör vår son, som är en mycket framgångsrik ung journalist, och vår dotter, nyss utexaminerad från universitetet i Oxford, lika intresserade som vi?

Jag sökte ett svar

Jag kom i kontakt med moralisk upprustning i Oxford på 1930-talet. Vid den tiden var tre miljoner i England arbetslösa. Hitler hade just kommit till makten och spanska inbördeskriget var i faggorna. Många av de främsta begåvningarna i generationen närmast före min — de bästa bland författarna och vetenskapsmännen — hade blivit desillusionerade av att regeringarna, både labour och konservativa, tycktes göra alltför lite för de arbetslösa. Så de vände sig till kommunismen.

Det var en generös gest, eftersom de var beredda att ge avkall på sitt eget behagliga privilegierade liv för något de hoppades skulle kunna hjälpa de arbetslösa. Själva kunde jag

också en stark dragning åt det hållet. För jag ville också finna någonting som skulle kunna andra på förhållandena.

Personliga problem

Men jag ville också finna ett svar till en del mera personliga problem — hos mig själv, i min familj och för mina vänner. Jag behandlade min flickvän illa, lockade henne med mig för mitt eget nöjes skull. Jag var egoistisk och hycklande. Jag hade många dåliga sidor som jag inte kunde behärska — och därför kunde jag inte heller hjälpa mina vänner att behärska sina. Mina kommunistiska vänner kunde inte hjälpa mig med dessa mera personliga ting. De visade sig lida av samma brist som Che Guevara senare fann på Cuba — att den kommunistiska revolutionen inte förvandlade människor. Den var inte en fullständig revolution.

Andlig revolution

En sak jag mindes från mina historiska studier var att den största revolutionen i den engelska historien varit en andlig revolution, som förändrade tiotusentals människor och ledde till valdiga sociala förändringar. Jag började mitt nya liv i hopp om att detsamma skulle kunna

hända igen, men jag var långt ifrån saker på det.

Ändå har jag under mer än fyrtio år sett detta ske — och det i långt större skala än jag trott vara möjligt. Och medan de flesta av mina kommunistiska vänner från tiden i Oxford blivit desillusionerade och de flesta av mina borgerliga vänner blivit blaserade, har min fru och jag aldrig trotnat och är mer övertygade än någonsin om sanningen och effektiviteten i moralisk upprustning. Vi anser att den är ännu mer relevant idag än den var för oss då.

Farligare än förr

Varför? För det första därför att världen nu är ännu mer uppdelad i rivaliserande grupper, nationer och ståndpunkter än den var då. Hat och våld är farligare, eftersom man nu har tillgång till mera avancerade vapen, både stridsvapen och propagandavapen. Därför behövs moralisk upprustningsformåga att förvandla fiender till vänner mer än någonsin. Det som moralisk upprustning gjorde för att försona Frankrike och Tyskland och för att hjälpa afrikanska nationer till självständighet utan blodsutgjutelse behövs överallt.

Mitt andra skal är att vi lever i en ideologisk tidsålder. Låt

Garth Lean samtalar med några av de europeiska ungdomar i Caux för vilka han höll vidstående tal

inte lura er att tro att «detente» (avspänning) betyder att vi alla kan sjunka tillbaka i vår västerländska själviskhet. Rysarna var helt uppriktiga om sina syften i Helsingfors. De sa att de är för avspänning, emedan den är den bästa förutsättningen för att intensifiera den ideologiska kampen. Och vem kan klandra dem, när de ser vilken rora vi i väst har åstadkommit av demokratin? Varken de eller vi har funnit den rätta blandningen av frihet och självdisciplin. Vi skulle kunna ge prov på den, om vi tillämpade moralisk upprustning i nationell skala.

Andrad livsstil

För det tredje vet hela världen nu att vi alla loper större risk att kvavas av luftföroreningar eller svalta ihjäl av brist på föda än att förgras av

atombomber. Detta är en situation som vi alla har varit med om att skapa, kommunister såväl som icke-kommunister, både Öst och Väst — fast industriländerna bär den största skulden. Detta angår oss alla. Den man som vet mest om detta på global nivå, FN:s generalsekretärare för miljöfrågor, säger att den enda möjliga lösningen är «en moralisk och andlig revolution som går så djupt att den förändrar vår livsstil och tränger igenom våra ekonomiska och politiska system». Detta är just vad moralisk upprustning är — eller i varje fall är ämnat att vara.

För det fjärde. Vad ska vi säga om generationsklyftan? En del människor i min egen ålder säger att den inte existerar. Men det gör den i själva verket. Finns det flera klyftor, enligt vad ungdomen berättar för mig? De säger att klyftan mellan da-

gens tonåringar och dem som är tio år äldre kan vara lika stor som mellan tjugoringarna och min egen generation. Men det finns en lösning. I vår familj har vi funnit att generationsklyftan helt enkelt är en arlighetsklyfta. När vi föräldrar är absolut arliga om våra fel, kan våra barn lita på oss och vi kan tillsammans bana väg för en ny värld.

Hem blev helveten

Är detta viktigt? En engelsk antropolog sade nyligen att «familjen är källan till allt vårt missnöje» — och han skulle helst vilja göra sig av med den. Han har fel. Det är inte familjen som institution som är problemet utan vi människor som familjerna består av. Särskilt i den västliga världen har vi gjort miljoner hem till helveten genom våra begär och vår själviskhet. Och varje splittrat eller upplost hem ökar hatet i världen. Jag har sällan träffat en verkligt bitter man, vars bitterhet inte borjat i hemmet. På motsvarande sätt kan enade familjer och återforenade familjer lösa nationella problem. Tillämpningen av moralisk upprustning skapar sådana familjer.

Absoluta normer

Det är några av anledningarna till att jag anser moralisk upprustning vara en väsentlig utrustning för var och en som vill se världen förbättrad — eller, t o m, se den överleva — under de närmaste tjugo åren. Hemligheten med moralisk upprustning är dess revolutionära karaktär. Trotsky yttrade en gång att den som vill ha lugn och ro har blivit född i fel år.

Forts på sid 14

Song of Asia i Storbritannien

WESTMINSTERTEATERN har nyligen fått betala 10 000 kronor för bombskydd. Det är en nödvändig och förnuftig åtgärd som samtidigt drastiskt illustrerar situationen i London under besöket av *Song of Asia* i november.

En tidning skrev om den asiatiska musikalen «Samtidigt som de militanta terroristernas bomber exploderade i London, gav en militant grupp av annat slag från scenen ett helhjärtat alternativ till våldet».

Men ändå kännetecknas situationen i England idag kanske mer av en sökande och frågande inställning än av våld. Arkebiskopen av Canterbury frågade nyligen i en appell till nationen: Vad för sorts samhälle vill vi ha, och vad för sorts människor måste vi bli för att kunna bygga detta samhälle?

Folk i Storbritannien undrar också hur deras folk skall kunna förbli enat när regionalism och konfrontation i industrin kommer landet att knaka i fogarna.

Mot bakgrunden av denna situation valkomnades *Song of Asia* av en inbjudningskommitté, som bestod av personligheter med vitt skilda intressen och ståndpunkter. Bland dem var ordföranden för arbetsgivarreformen, medlemmar av styrelsen för gruvarbetareförbundet, biskopar, parlamentsledamöter, skadespelare och idrottsmän, bland dem också Graham Hill, den nyligen förolyckade racer-

föraren. I ett gemensamt uttalande uttryckte de förhoppningen att de asiatiska besökarna som «brutit hatets och de omsesidiga anklagelsernas kedja» skulle kunna ge Storbritannien försoningens och hoppets budskap.

Det budskapet har truppen också gett under tio veckor i

Skottland, England och Wales. Radio, TV och pressen gjorde dem kända, och många kom för att se *Song of Asia* i teatrarna där de framträdde från oljestaden Aberdeen i norr till kolgruveområdet i Wales längst västerut.

Sarskilda sammanträffanden ordnades med politiker från olika partier. «Politiken har alltid kännetecknats av konsten att kompromissa. Men på sista tiden har vi kompromissat i fråga om grundläggande moraliska principer», sade en labourpolitiker till *Song of Asia*-truppen. «Om vi inte håller på de principerna kommer vi snart inte att ha någon politik». En parlamentsledamot från det skotska nationalistpartiet instämde: «Vi måste ha en moralisk grundval för alla politiska program».

Lord Hailsham, tidigare medlem i den konservativa regeringen, gav sin syn på situationen under en timmes samvaro med asiaterna. «Vi har helt enkelt krävt för mycket för oss själva och gett för litet till andra. Problemet är inte ekonomiskt». Han tillade: «Jag beundrade ert angrepp på bitterheten».

Några ur truppen tillbragte en eftermiddag med Malcolm Muggeridge, kand från TV sarskilt genom sin film om Moder Teresa i Calcutta. «Om ni förlorar är övertygelse att sätta kampen mellan rätt och orätt framst, så förlorar ni allt», sa han och tillfogade: «Pengar och

George Manuel talar till Song of Asia truppen i London

"Den identitet jag har som indian"

GEORGE MANUEL är ordförande i Indianernas Nationella Broderskap i Kanada och för Urbefolkningarnas världsråd, som sammanträdde i Port Alberni, Kanada hösten 1975. Han besökte Sverige 1972 i samband med FN:s miljökonferens och

sammanträdde då med representanter för samerna. I november 1975 reste han till London samman med andra indianledare för att se musikalerna *Song of Asia* på Westminsterteatern. Indianerna besökte också Nordirland och konfererade där med

nojen är en eländig svaltost »

En av regeringens rådgivare i fackliga frågor sade efter att ha lyssnat till truppen «Lösningen på den engelska industrins problem ligger inte i lagstiftning utan i att människor förändras »

London är mötesplats för hela världen, det kunde man se när asiater, afrikaner och amerikaner strömmade till Westminsterteatern. Medlemmar i ANC:s (African National Council) sty-

relse från Rhodesia tyckte att musikalerna innehöll ideer som kunde hjälpa dem i deras kamp «Vi har försökt alla sätt utom det här», sade en etiopisk exil-ledare «Kanske det här är den enda utvägen » En kväll kom den indiske ambassadören, nästa kväll satt ledaren för gerillan i Nagaland, Nordostindien, på parketten. Fyra indianer från Kanada gjorde en särskild resa till London för att inbjuda *Song of Asia* till sitt land

både katoliker och protestanter i Midlands industriområde sammanträdde de med arbetare i metallindustrin och bilfabrikerna

«Jag har haft mycket, mycket att anklaga europeerna för, och särskilt den europeiska befolkningen i Nordamerika,» sade George Manuel till *Song of Asia*-truppen «De förstörde våra kulturella institutioner. I många länder, också här i England, förtrycks andra folk. Därför skrev jag en bok med titeln «The Fourth World». Min teori när jag skrev boken var att det finns en möjlighet för hela mänskligheten att samexistera. *Song of Asia* hör till det som skulle kunna användas för detta syfte. Jag är tacksam för det effektiva sätt på vilket ni har uttryckt vad som behövs här i världen »

Arnold Crowchild är en av de indianska ledare som kom till London med George Manuel. Han är direktor för en korporation som sysslar med utveckling för Sarceeindianerna i Alberta. «Jag tror inte att värdet av *Song of Asia* kan räknas i dollars och cents», sade han «Jag var några dagar i Nordirland, och där ser man verkligen terrorn och krisen, soldaterna och skjutvapnen, människor som går omkring och undrar var nästa bomb befinner sig. Man måste leva med allt detta. Gud har en plan, men ibland lyssnar vi inte till honom. Vi lyssnar till oss själva. Det fungerar inte. Jag försöker sitta stilla och lyssna till Gud. Det är hoppet för mitt folk. Jag önskar detta inte bara för mitt eget folk utan för hela Kanada. Vi har någonting att lära av er. I moralisk uppbyggnad lär man sig sin sanna identitet — den identitet jag har som indian »

Pressklipp om Åbacka

Gunda Sjogrens bok «Åbacka» (Ide och Kultur, c a-pris kr 32 -) har recenserats i pressen sedan bokens publicering i november Vi saxar foljande avsnitt

Boken ar lattlast och modernt skriven med korta satser och illustrerad med bilder från gamla Åbacka

Vasterbottens Folkblad,
5 11 75

«Åbacka» av Gunda Sjogren (Ide och Kulturs forlag) ar en annorlunda bok aven så tillvida att den tillkommit i samarbete med journalisten Gerd Jonzon som upptecknerska Hon har lyssnat medan Gunda berättat och fast hennes erfarenheter på papperet Tillsammans har de åstadkommit ett ganska ovanligt arbete, på en gang levnads-skildring, kulturhistoria och en personlig bekannelse till Oxfordrorelsen som livsideal — Skildringen av barndomshemmet, bygden och livet dar ar så pass ingående att man gott kan tala om en hembygdsbok av intresse for folklivsforskningen I dessa avsnitt erinrar «Åbacka» faktiskt om Sara Lidmans forsta bocker, «Tjardalen» och «Hjortronlandet»

Herbert Sjöberg, Nya
Wermlands-Tidningen,
22 1 75

Hon kom med på världskongressen i Caux for moralisk upp- rustning, hon drogs ut i stora världen, bodde i många år i Amerika, dar hon insjuknade i cancer, men klarade två farliga operationer och blev frisk Nu har hon berättat om sitt aven-

tyrliga, stravsamma och upp- offrande liv for Gerd Jonzon som hjälpt henne att skriva boken «Åbacka» — byn som inte langre finns i denna världen

Per Nilsson Tanner, Öster-
sundsposten, 7 11 75

Genom resor och aktiv med- verkan fann hon sin livsuppgift i en rorelse, som hade som mål att skapa en gemensam grund for rehabiliteringen av alla genom kriget sondertrasade man- niskor

Detta ar bokens klimax — men bakom ligger bokens vita skurgolv och tras mattor hemma i Åbacka, baken, tvatten, mjolk- ningen, fisket och alla underba- ra naturupplevelser i en bygd så storvulen att Gunda aldrig kan glomma den Hemmet har drunkts i vatten Men kvar le- ver minnena — pietetsfullt be- varade i en enkel och rattfram men genom sin akthet oerhort fascinerande bok

Bertil Lundberg, Hudiks-
valltidningen, 19 11 75

Gunda Sjogren har tecknat intrangande och uppriktiga, men omsinta portratt av sina foraldrar Signe och Anselm Holmgren Replikerna på dia- lekt verkar levande, riktiga, ald- rig konstruerade Det ar lapp- marksborna sjalva som pratar, några enkla ord som på ett fint satt fångar en stamning

Boken om Åbacka ar vard att lasas av många och det ar inte bara for att byn Åbacka inte finns kvar langre Som by

Gosta Laestander, Vaster-
bottenskuriren, 15 11 75

I borjan av boken ar alla epi- soder detaljrikt skildrade Men helt plotsligt sker allt i ett fruktansvart tempo Som om forfattarinnan fått bråttom att avsluta boken Jag vantar gar- na på mer detaljer om vad som hande sen

Eivor Bryngelson, Norr-
landska Socialdemokraten,
19 11 75

I vårt moderna overflodssam- halle dar vi nu tagit upp en de- batt om en enklare livsstil, kan det vara nyttigt att lasa om hur man klarade sig i en liten by i Norrland — och klarade sig forhållandevis val

Boken ar ett dokument Ett stycke nutidshistoria

Anders Hassler, Nya
Wermlands-Tidningen,
4 12 1975

Hon går två generationer till- baka i tiden, hur mark brots, jordens skordar bargades, varg hotade, ensamhet, fattigdom Har och dar dialektord som ger skildringen trovardighet

Hon reser med denna bok ett areminne over sina foraldrar, ja over hela denna arbetande generation i vårt land, som byggde det, som slapade, slet och drog lasset Som inte agde mycket materiellt men val livs- kvalitet

Ingrid Yden Sandgren,
Jonkopingsposten,
9 12 75

Kort nytt

NAIROBI

Vid Världskyrkorådets konferens talade världslandet Kenyas biträdande socialminister dr Julia Ojiambo den dag när temat var «Kvinnorna i en föränderlig värld». Hennes anförande avslutades med följande ord «Jag skulle vilja sluta med några få meningar ur 'Den Svart-Vita Boken' av Sydney Cook och Garth Lean, i vilken de, liksom jag själv, ställer frågan VAD FÖR SLAGS VARLD? 'Vi vill ha en värld — där alla har arbete, mat och ett hem, där en människas karaktär och inte hennes hudfärg är avgörande, där industrin tjänar mänsklighetens behov och inte är ett slagfält i andlös kamp om makt, profit och löner, där skolor och universitet har frihet utan kaos och disciplin utan diktatur, där inte någon, man eller kvinna, exploateras eller dyrkas, där rika länder hjälper och respekterar utvecklingsländer, där stora nationer inte förtrycker små, där icke-kommunistiska och kommunistiska länder var på sitt håll erkänner vad de gjort för fel och tillsammans tar itu med att skapa ett rättfärdigt samhälle'»

GÖTEBORGSPREMIÄREN

på filmen KORSVÄG agde rum i Annedalskyrkan den 30 november KORSVÄG är historien om en man, Frank Buchman, och hans liv mot bakgrunden av den tid han på många sätt avgörande påverkade

SLÅTSVEEN

är ett småbruk med härlig utsikt över de norska skogarna. Där agde en nyårskonferens för moralisk upprustning rum på inbjudan av norska ungdomar. Temat var «En plan för dig och samhället». Vi återkommer med rapport i nästa nummer av Ny Värld i Bild.

JÖNKÖPING

Under temat «En ny livsstil — ett nytt samhälle men hur?» agde en nyårssamling rum i Södra Vätterbygdens Folkhögskola. I februari-numret av denna tidskrift återkommer vi med en utförlig rapport

WELLINGTON, NYA ZEELAND

«Women of Wellington» är en kvinnofestival som 40 olika organisationer deltar i. I samband med festivalen arrangerades en utställning som på framskjuten plats placerade uttalanden av en vit nya zeeländska, Annette Porteous, och en maori-kvinna, Waka Tipoki. Annette Porteous uttalande hade också publicerats i Wellingtontidningen Dominion «Som en tredje generationens nya zeeländare, uppvuxen på en egendom vilken konfiskerats från maorierna för mer än 100 år sedan, vill jag be om förlåtelse för de misstag och oföretter som begåtts under de gångna åren. Jag kan inte be maorifolket glomma men jag kan och vill be dem förlåta». Waka Tipokis uttalande innehöll en bön om förlåtelse till de vita nya zeeländarna för «tretton generationers bitterhet som forts vidare i min familj»

MELBOURNE

Moralisk upprustnings centrum i Australien, Armagh, kommer under innevarande år att utbyggas och förses med flera gastrum och moderniserade och utvidgade kok och matsalar för att tillgodose de växande behoven i Australien och dess grannländer

LONDON

Politiker från Finland, Norge, Storbritannien och Tyskland träffades i London 28 nov — 1 dec 1975 på initiativ av den västtyske förbundsdagsledamoten Adolf Scheu (SPD). Avsikten var att fördjupa och vidga det samarbete ovan nations- och partigränser som parlamentariker börjat finna vid konferenserna i Caux. Förutom interna diskussioner förekom också sammanträffanden med ministrar i Storbritanniens regering och med Song of Asia-truppen

HELSINGFORS

Under hösten 1975 har i början av varje månad en sammankomst arrangerats i moralisk upprustnings Helsingfors-centrum Uusi Oksa. Vid samlingen den 7 december medverkade bland andra riksdagsman och fru Kullervo Rainio och schweiziskan Françoise Donner, Caux

... moralisk upprustning

Forts från sid 9

hundrade Lenin tillfogade att om de kristna kunde visa honom tio människor som levde sin tro lika kompromisslost som aposteln Paulus, så skulle han byta revolution. Vår tid kraver helhjärtat engagemang

Det är därför moralisk upprustning raknar med moraliska normer absolut arlighet, absolut renhet, absolut osjalviskhet och absolut karlek. Ingen relativ norm är tillräckligt revolutionär för moderna förhållanden. Se vart relativa normer förde Stalin och Nixon, för att bara nämna två

Lyssna till Gud

Om man kapar av hornen på de moraliska normerna eller bara sorjer för sin egen grupp, familj, religion eller nation, är nederlag oundvikliga. Det har vi alla upplevt i våra egna liv

Detta är också anledningen till att moralisk upprustning lär oss att lyssna till Gud. Att Guds vilja sker på jorden sasom i himlen är den enda rätta revolutionen. Och hur kan vi finna hans vilja om vi inte lyssnar till honom. Frank Buchman, initiativtagaren till moralisk upprustning, fallde ett av de mest revolutionära yttranden jag någonsin hört: «En enda minut utan kontakt med Gud», sade han, «kan äventyra en hel nations säkerhet»

Det är också därför moralisk upprustning säger att var och en måste börja med sig själv. Varje person och nation vill att någon annan person eller nation skall förändras. Men den punkt där man kan börja är med sig

själv. Den mest reaktionära är den — och det är ofta jag själv — som vill att någon annan skall förändras men vägrar att förändras själv

Jag har ibland fått frågan «Varför just moralisk upprustning?» Utan tvivel skulle ni svara på samma sätt som jag, att moralisk upprustnings principer — absoluta moraliska normer, att söka Guds vilja och börja med sig själv — finns i er religion. De finns i varje fall i min, fast jag och andra kristna ofta inte har praktiserat dem. Muhammedaner, judar, hinduer och buddhister, folk av alla sorters beklannelser och utan någon beklannelse har fått genomlida fruktansvärda tragedier, därför att vi inte har levt vår tro

Jag fann att moralisk upprustning astadkom tre saker som den institutionella religionen inte astadkom, åtminstone inte i Storbritannien. En strategi för att slå tillbaka det onda. En styrka av människor att arbeta tillsammans med i den uppgiften. Och en möjlighet att arbeta tillsammans med människor av alla nationaliteter och livsinställningar

Tillhör framtiden

Slutligen skulle jag vilja säga att moralisk upprustning fortfarande är i sin linda. Dess största tid ligger framför oss. Den är Guds egendom, inte var. Den är någonting som Gud har upprättat för den tidsålder vi lever i och för de år som ligger framför oss. Det är sådana som ni som under Gud måste forma

och utveckla den revolutionen under de närmaste årtiondena. Kort innan Frank Buchman dog sade han: «Jag lär mig mer om moralisk upprustning för varje dag». Det är vad vi har möjlighet att göra här i Caux, att lära tillsammans, att besluta om vad som behöver förändras och vända tillbaka till våra länder och se till att dessa förändringar blir genomförda

Avgående minister

«Har inte förlorat någon makt»

Australien har genomgått den värsta konstitutionella krisen i sin relativt korta historia. Den ledde till att generalguvernören avskedade Gough Whitlams labourregering och utlyste nyval till den 13 december 1975. Som bekant segrade den konservativa oppositionen i valet

Generalguvernörens agerande utlöste en svallvåg av våldsam diskussion, maktkamp och bitterhet. En av de avskedade labourministrarna fick ett telegram från några vänner som uttryckte sin sympati

Ministerns svarstelegram förtjänar att citeras inte bara i Australien utan överallt där det politiska livet präglas av bitterhet och maktkamp

«Tack för ert vanliga telegram. Den tanke som följer mig under den här tiden är: 'Jag har inte förlorat någon makt. Makten tillhör Gud. Om jag känner att jag förlorat någonting så är det bara ett tecken på arelystnad.'»

Din rätt!

Valkant och gott Sibylla är idag landets ledande varumärke i gatukoken. Mer än varannan varmkorv som säljs är en Sibylla och stortimentet utvecklas ständigt med nya kvalitetsprodukter. Så håll på Din rätt!

Civilinsyn
Lenningsgatan
Trossnäs
S-660 52 EDSVALLA
Sverige

BÅTPLANER?
Rådfråga
BÅT-PONTUS
Göteborgs
Frihamn
Tel: 031-51 07 04

Båt
PONTUS